

نظم جدید در غرب آسیا با نقش آفرینی ایران

ما اکنون با یک نظم جدید جهانی مواجه هستیم و «خاورمیانه جدید» (غرب آسیای جدید) نیز در همین پازل تعریف می‌شود. «ران بن یاشای» کارشناس نظامی روزنامه یدیعوت آحارونوت چندی پیش گفته بود: «اسرائیل سیر قهقرایی خود را به سوی فروپاشی در پیش گرفته است و بحران فعلی مرحله‌ای جدید و در عین حال مهم در مسیر فروپاشی آن محسوب می‌شود تا در مرحله بعدی حذف شدن اسرائیل از نقشه خاورمیانه (غرب آسیا) رقم بخورد.»

به گزارش سایت خبری پرسون، پس از حمله موشکی و پهپادی ایران به اسرائیل، مؤسسه تحقیقات و فناوری جورجیا آمریکا در گزارشی نوشت: «پروژه‌هایی مانند کریدور تجاری «آی میک» (IMEC) India Middle East-Europe Corridor برای مدت نامحدودی از مسیر فعالیت خارج شده است.»

کریدور اقتصادی «هند- خاورمیانه-اروپا» و به عبارت دقیق‌تر کریدور «هند- اسرائیل- اروپا» در اصل ایده‌ای «آمریکایی-اسرائیلی» بوده است. هدف اصلی این کریدور این بوده که هند را از طریق امارات، عربستان و اردن، به اسرائیل و سپس به اروپا وصل کند. یکی از دلایل اصلی راه‌اندازی این کریدور، تقویت اقتصاد اسرائیل بوده است.

یادداشت تفاهم احداث کریدور آی میک- ۱۰ سپتامبر ۲۰۲۳ (۱۹ شهریور ۱۴۰۲) در حاشیه اجلاس ۲۰۲۳ سران گروه ۲۰ (G۲۰) به میزبانی دهلی‌نو توسط دولت‌های هند، آمریکا، امارات، عربستان، فرانسه، آلمان، ایتالیا و اتحادیه اروپا رونمایی شد. پیش از آن آمریکا برای نهائی شدن و به رسمیت شناختن این کریدور، پیگیری‌های گسترده‌ای را انجام داده بود.

یکی از دلایل ایجاد این کریدور، رقابت با بندر چابهار و به عبارتی رقابت با کریدور شمال- جنوب با محوریت ایران بوده است. بندر چابهار و کریدور شمال- جنوب، به شدت موجب نگرانی آمریکا و متحدان آن و از جمله اسرائیل بوده و هست.

کریدور شمال- جنوب که مسیری راهبردی و مهمی برای کشورهای در مسیر آن یعنی روسیه، ایران، آذربایجان و هند و همچنین کشورهای حاشیه این کریدور به شمار می‌رود، می‌تواند در بهره‌مندی کشورها از اثرات مثبت این کریدور نقش ایفا کند. تکمیل این کریدور و بهره‌مندی از آن در کنار درآمدهای مختلفی که در کشور وجود دارد می‌تواند درآمد قابل ملاحظه دیگری را نیز از طریق ترانزیت نصیب کشورمان کند.

کریدور ۷۲۰۰ کیلومتری شمال- جنوب، هند را از طریق بنادر چابهار و بندرعباس ایران به روسیه و فنلاند متصل می‌کند. شاخه غربی این کریدور از خاک جمهوری آذربایجان عبور می‌کند. بخشی از کریدور میانی شرق به غرب نیز از جمهوری آذربایجان عبور کرده و این کشور را از طریق ارمنستان یا گرجستان به ترکیه متصل می‌کند.

در صورت توسعه بندر چابهار و ایفای نقش ویژه ایران در حوزه ترانزیت، کشورمان به یکی از اصلی‌ترین بازیگران تجارت بین‌الملل در منطقه تبدیل خواهد شد. به همین دلیل مدت‌هاست که آمریکا و اسرائیل با همراهی تعدادی از کشورهای منطقه در پی هدف قرار دادن ظرفیت‌های جغرافیایی ایران و کارشکنی در پروژه‌های ترانزیتی بوده است. عملیات تروریستی اخیر در چابهار و راسک در همین پازل قابل تعریف است.

همان‌طور که ملاحظه کردید، هند در کریدور شمال- جنوب، ذی‌نفع است. حال سؤال اینجاست که چرا این کشور به کریدور «آی میک» پیوسته بود؟! پاسخ را باید در فشارهای آمریکا و اسرائیل به این کشور جست‌وجو کرد.

و اما تحولات رخ داده پس از عملیات طوفان الاقصی و در ادامه عملیات غرورآفرین نیروهای مسلح ایران در حمله به اسرائیل (عملیات وعده صادق)، هند را ملزم خواهد کرد که مجدداً به کریدور شمال- جنوب پیوسته و آن را در اولویت قرار دهد.

چه آنکه در ماه‌های اخیر و پس از عملیات طوفان الاقصی، اقتصاد هند نیز به واسطه شراکت با اسرائیل، تحت‌الشعاع قرار گرفته است. به عنوان نمونه، ارزش سهام برخی از مهم‌ترین شرکت‌های هندی به‌طور قابل توجهی کاهش یافته است. این روند موجب شد که احزاب مختلف هند تاکید کنند که این کشور باید از کریدور آی میک خارج شده و کریدور شمال- جنوب را در اولویت قرار دهد.

«آرون کی سینگ» سفیر سابق هند در آمریکا و اسرائیل اخیراً در اظهارنظری گفته است: «نفوذ در غرب آسیا بدون در نظر گرفتن نقش ایران، اشتباه راهبردی است. اتکاء صرف به اعراب و اسرائیل در غرب آسیا برای هیچ طرفی دستاورد ندارد.»

اینکه غربی‌ها اذعان می‌کنند که «پروژه‌هایی مانند کریدور تجاری «آی میک» برای مدت نامحدودی از مسیر فعالیت خارج شده است»، مصداقی از «جنگ اراده‌ها» است.

حالا این ماجرای کریدور «آی میک» را بگذارید کنار ماجرای توقیف کشتی اسرائیلی MSC ARIES در روزهای گذشته. رسانه‌های صهیونیستی عملیات دریایی ایران در توقیف کشتی پرتغالی مرتبط با صهیونیست‌ها را به مثابه تهدید جدی ایران در قطع کریدور تجاری و ترانزیتی به اراضی اشغالی عنوان

کردند. کرپدوری که از امارات آغاز و با عبور از عربستان و اردن به اسرائیل منتهی می‌شود.

شبکه تلویزیونی صهیونیستی «کان» به نقل از «دانی زاکین» مدیر رادیو ارتش اسرائیل در گزارشی اعلام کرد: «عملیات دریایی ایران بسیار مهم است، زیرا ایرانی‌ها با این اقدام، درصدد وارد کردن ضربه اقتصادی مشابه با حملات دریایی یمنی‌ها به کشتی‌های عازم اسرائیل در کانال سوئز بودند و با این اقدام جسورانه قدرت خود را به رخ کشیدند.»

یکی از تحلیلگران صهیونیست نیز در اظهارنظری اذعان کرد: «ایران کشتی اسرائیلی را در تنگه هرمز توقیف کرد. این یک تغییر بزرگ بازی است. این یک بار دیگر تأیید می‌کند که امارات، عربستان سعودی، اردن و قطر به اسرائیل کمک می‌کنند تا محاصره حوثی‌ها را از طریق مسیر زمینی از بندر امارات دور بزنند.

ایران هم اکنون در حال قطع این مسیر است. اگر حزب‌الله با پهنادهای خود مسیر مدیترانه را قطع کند، اسرائیل در محاصره تجاری کامل قرار خواهد گرفت.»

اکنون به دلایل متعدد، آمریکا و رژیم صهیونیستی دو بازنده بزرگ در منطقه غرب آسیا هستند. امروز وقتی در مورد باب المندب، مدیترانه شرقی و تنگه هرمز صحبت می‌شود دیگر چیزی از هژمون آمریکا باقی نمانده است و اسرائیل نیز در محاصره قرار گرفته است.

در حال حاضر جنگ اراده‌ها میان ایران و آمریکا، از «تنگه هرمز تا کانال پاناما» امتداد دارد. سال گذشته ناوگروه ۸۶ ارتش جمهوری اسلامی ایران پس از حدود ۷ ماه دریانوردی و پیمایش بیش از ۷۰ هزار کیلومتر و با عبور از دریاها و تنگه‌های مختلف و گذر از اقیانوس هند، اقیانوس اطلس و اقیانوس آرام، به کشورمان بازگشت.

در آن مقطع «ند پرایس» سخنگوی وزارت خارجه آمریکا در اظهارنظری گستاخانه با اشاره به مأموریت ناوگروه ارتش ایران گفته بود: «ما معتقدیم و گفته‌ایم که این‌گونه کشتی‌های جنگی جایی در نیمکره غربی ندارند.» این لفاظی و لاف‌زنی مقام آمریکایی هیچ مانعی در اراده پولادین جوانان غیور کشورمان ایجاد نکرد و صدا البته این جوانان عزیز را مصمم‌تر کرد. نتیجه آن شد که ناوگروه ۸۶ ارتش بی‌اعتنا به تهدیدها و تحریم‌ها، در سواحل قاره آمریکا پهلو گرفت.

در همان مقطع پایگاه خبری «واشنگتن فری بیکن» در مقاله‌ای با عنوان «کشتی‌های جنگی ایران در کانال پاناما» نوشت: «نیروی دریایی ایران قرار است برای اولین بار کشتی‌های جنگی خود را در کانال پاناما مستقر کند. این گذرگاه آبی که یک مسیر تجاری مهم در حیاط‌خلوت آمریکا است تا به حال شاهد حضور نظامی ایران نبوده است.»

چندی پیش نشریه «نشنال اینترست» در گزارشی به قلم «هیو دی سانتیس» نوشت: «آمریکا باید برای جهانی آماده شود که در آن قدرت، جای آرمان‌های لیبرال را خواهد گرفت و غرب برای حفظ ثبات بین‌المللی باید قوانین جدید را در هماهنگی با دولت‌هایی که در نظم جهانی جدید تاثیرگذار بوده‌اند، تدوین کند.»

در ادامه این گزارش آمده است: «پس از سه دهه از پایان جنگ سرد، دیگر جامعه‌ای متشکل از کشورهایی که توسط یک سیستم روابط بین‌الملل مبتنی بر قوانینی با الگوبرداری از ارزش‌های لیبرال - دموکراتیک آمریکا به هم مرتبط شده باشند، مانند یک رؤیا به نظر می‌رسد.»

ما در مقابل آمریکا و به عبارت دقیق‌تر در مقابل جبهه استکبار درگیر جنگ اراده‌ها هستیم. در این جنگ هر چند طرف مقابل در ظاهر در حوزه‌های مختلف و از جمله رسانه، از تجهیزات بیشتری برخوردار است. اما تفاوت اصلی در این میان آن است که ما «توکل بر خدا» را داریم و آن‌ها از این امتیاز بزرگ و اساسی محروم هستند.

«الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ»؛ اینها کسانی بودند که (بعضی از) مردم، به آنان گفتند: «مردم [= لشکر دشمن] برای (حمله به) شما اجتماع کرده‌اند؛ از آنها بترسید!» اما این سخن، بر ایمانشان افزود؛ و گفتند: «خدا ما را کافی است؛ و او بهترین حامی ماست. (سوره مبارکه آل عمران، آیه ۱۷۳)

رهبر معظم انقلاب - ۱۴ خرداد ۹۸ - فرمودند: «مقاومت البته هزینه دارد، بدون هزینه نیست، اما هزینه تسلیم در مقابل دشمن بیشتر است از هزینه مقاومت. وقتی شما در مقابل دشمن تسلیم می‌شوید، باید هزینه بدهید. رژیم پهلوی در مقابل آمریکا تسلیم بود - خیلی اوقات هم ناراحت بودند، ناراضی بودند اما تسلیم بودند، می‌ترسیدند - هم نفت می‌داد، هم پول می‌داد، هم باج می‌داد، هم تو سری می‌خورد... هزینه سازش، هزینه تسلیم، هزینه عدم مقاومت، از هزینه مقاومت به مراتب بیشتر است؛ هزینه مادی هم دارد، هزینه imm؛ معنوی هم دارد.»

ما اکنون با یک نظم جدید جهانی مواجه هستیم و «خاورمیانه جدید» (غرب آسیای جدید) نیز در همین پازل تعریف می‌شود. «ران بن یاشای» کارشناس نظامی روزنامه یدیعوت آحارونوت چندی پیش گفته بود: «اسرائیل سیر قهقراپی خود را به سوی فروپاشی در پیش گرفته است و بحران فعلی مرحله‌ای جدید و در عین حال مهم در مسیر فروپاشی آن محسوب می‌شود تا در مرحله بعدی حذف شدن اسرائیل از نقشه خاورمیانه (غرب آسیا) رقم بخورد.»